

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΑΚΟΚΟ

22

Στὸ προσεχὲς τεύχος
πὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ
θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ
● **ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ**
ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΥΣ
● **ΝΙΑΜ-ΝΙΑΜ** ●

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΩΩΝ

Δύο πλανόδιοι σαλτιμπάγ-
κοι, συνοδευόμενοι ἀπὸ μιὰ
ἡ ἀρκούδα πὺ ἐξημερωμέ-
πιάνει κλέφτες νη ἀρκούδα,
ἐζήτησαν κά
ποτε φλοξενία ἀπὸ ἕναν ζω-
ρικό τῶν περιχώρων τοῦ Μι-
λάνου.

Ὁ ζωρικός μὴ ἔχοντας ποι-
νὰ τοποθετήσῃ τὴν ἀρκούδα,
τὴν ἔβαλε ἐκεῖ πὺ ἔβαζε τὸν
χοῖρο του.

Τὸ ἴδιο βράδυ τὰ μεσάνυχτα, δὺ ζωοκλέπται πῆγαν νὰ
κλέψουν τὸ γουρὺνι.

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δὺ ἔμεινε ἀπ' ἔξω ὡς σκοπὸς καὶ ὁ
ἄλλος μπῆκε μέσα, ἄπλωσε τὸ χέρι καὶ ψιύοντας τὸ ζῶο εἶπε:
— Μωυέ, σὶν πολὺ μαλλιαρὸ το βλέπω τὸ γουρὺνι!

Ἐνῶ, ὅμως, ἐτοιμαζόταν νὰ δέσῃ τὸ λαιμὸ τοῦ ζῶου μὲ τὸ
σχονί γιὰ νὰ τὸ τραβήξῃ, ξαφνικὰ ἡ... ἀρκούδα ἐξαγριώ-
θηκε καὶ μὲ τὸ κεφάλι της
τὸν κτύπησε δυκατὰ στὸ στο-
μάχι.

Ὁ ζωοκλέπτης, νομίζοντας
τότε ὅτι εἶχε μπροστά του
κανένα βρυκόλακα ἔβαλε τίς
φωνές!

Ἀλλὰ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο
εἰδοποιήθηκε ὁ ζωρικός καὶ
οἱ δύο πλανόδιοι σαλτιμπάγ-
κοι, οἱ ὁποῖοι ἔτρεξαν ἀμέ-
σως καὶ ἔπιασαν τοὺς δύο
ζωοκλέπτας.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΗΣ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 22
27 Μαρτίου 1951

Διευθυντής: Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ
Ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 2.000

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΟΥΤΑΛΙΑΝΟΣ ΣΤΟ ΒΡΑΧΟ ΤΟΥ ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

ΤΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ πάλι αυτά τρία Τ.Τ.Τ.; αναλογιζόταν ο Καπετάν Κουταλιανός, έπειτα από τη δραματική συνάντησή του με την Σενορίτα Λαμάρεθ.

Καί σκεπτόταν:

—Γιατί νά καρφισώσω πάνω στο νεκρό του Φόν Κάνεχ, μιὰ κάρτα με τὰ τρία αυτά γράμματα: Τ.Τ.Τ.; Τι ἦσαν αυτά τὰ τρία Τ.Τ.Τ. Ἀσφαλῶς κά-

Ζητεῖστε τὸ προηγούμενο τεῦχος ἀρ. 21: «Ο ΤΑΡΖΑΝ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΩΝ», πού περιέχει τὴν συνάντησι τοῦ Καπετάν Κουταλιανοῦ καὶ τῆς Σενορίτας Λαμάρεθ, σὲ μιὰ δραματικὴ περιπέτεια, ὅπου πρωταρχίζει ὁ ρόλος τῶν Τ.Τ.Τ. (Γραφεῖα, Γερανίου 45, Ἀθήναι).

ποια ὀργάνωσι πού θὰ εἶχε τρομοκρατήσῃ ὡς τώρα τοὺς Γερμανούς.

Αὐτὰ συλλογιζόταν ὁ Καπετάν Κουταλιανός, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποστολὴ πού εἶχε ἀναλάβῃ, μετημφιεσμένος σὲ ἄραβα, νὰ παραδῶσῃ ψευδῇ ἔγγραφᾳ στὸν Γερμανὸ Κυβερνήτη τοῦ Ὑποβρυχίου ΚΛ.

Εἶχε πετάξῃ ἀπὸ πάνω του τὴν ἄραβικὴν ἀμφίεσι καὶ πήγαινε στὸ Σπίτι τοῦ Μυστηρίου, ὅπου εἶχαν δώσῃ ραντεβοῦ με τὴν Σενορίτα Λαμάρεθ, ὅταν πλάι ἔνοιωσε κάποιον ν' ἀκουμπᾷ στὴ μέση του, τὴν κάνῃ ἑνὸς πιστολίου.

—Προχώρα καὶ μὴ μιλάς, ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέει ψιθυριστά.

Προχωρούσε αλλά με την άκρη του ματιού του προσπαθοῦσε μέσα στο σκοταδι νά διακρίνη ποιός ήταν αὐτός πού τόν κρατοῦσε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ δπλου του.

—Θὰ πᾶμε μακρὰ ; ἐρώτησε ὁ Κουταλιανός, σάν νά μὴ συνέβαινε τίποτε.

— Ἐνδισφένεσαι ;

—Καὶ βέβαια, γιατί σέ μισή ὥρα ἔχω ραντεβού με κάποιον.

—Νὰ τὸ ξεγράψης τὸ ραντεβού σου. Εἶναι ζήτημα ἂν θὰ ζῆς σέ μισή ὥρα.

—Τότε βάζομε στοίχημα ὅτι θὰ πάω στὸ ραντεβού μου ;

—“Ὅτι θέλεις . . .

—Τὸ πιστόλι σου. Τὸ πιστόλι πού κρατᾷς στὸ χέρι σου. “Αν κερδίσω — καὶ ὅπως θὰ κερδίσω — θὰ σοῦ τὸ πάρω.

Κι’ ὅπως μιλοῦσε ἀτάραχα ὁ Καπετάν Κουταλιανός, ἔπεσε ἀπότομα χάμω καὶ πέρασε τὰ πόδια του κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ ἄλλου. Ἀκούστηκε ἕνας πυροβολισμός, ἀλλὰ ἡ σφαῖρα χτύπησε τὴ γῆ, γιατί ὁ ἄγνωστος καὶ τὸ πιστόλι του χτύπησαν πέφτοντας πάνω στὸ λιθό στρωτο. Μ’ ἓνα πήδημα

τότε ὁ Κουταλιανός τὸν καβάλλησε, κάθησε πάνω του κ’ ἐνῶ τοῦσφιγγε τὰ πλευρά με τὰ δυό του γόνατα, ἄπλωσε τὸ χέρι του καὶ πήρε ἀπὸ χάμω τὸ πιστόλι.

—“Ὅπως βλέπεις τὸ κέρδισα τὸ στοίχημα, καὶ τὸ πιστόλι σου τώρα μοῦ ἀνήκει.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ τοῦ κοπάνισε μιὰ στο κεφάλι, τὸν ζάλισε καὶ τὸν παράτησε στὴ μέση τοῦ σκοτεινοῦ δρόμου.

—Καὶ τώρα, ψιθύρισε ὁ Κουταλιανός, ἐμπρός γιὰ τὸ σπίτι τοῦ Μυστηρίου, ὅπου θὰ με περιμένῃ ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ.

“Ὅταν ὁμως ἐμπῆκε σ’ αὐτὸ τὸ σπίτι καὶ βρέθηκε στὸ δωμάτιό του, βρῆκε πάνω στὸ κρεβάτι του ἕνα σημεῖωμα καοφισωμένο. πού ἔγραφε :

«Νὰ πᾶς στὴν ὁδὸ Σαρία, 54, στο μαγαζί τοῦ ἀρχαιοπώλη Λεκάτρ».

Κατόλαβε ὅτι τὸ σημεῖωμα τοῦ τὸ εἶχε ἀφήσει ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ. Γνώρισε τὸ γράψιμό της.

“Εἰσαξε λίγο τὸ μαλλιά του μπρός στὸν καθρέφτη, φόρεσε μιὰ φυσιογγοθήκη με σφαῖρες γιὰ τὸ πιστό-

λι του κ' ἔφυγε γιὰ τὴν ὁδὸ Σαρία.

Ὁ ἀρχαιοπώλης τὸν δέχθηκε ἀμέσως καὶ τὸν ὠδήγησε σ' ἓνα ἐσωτερικὸ ἰδιαίτερο δωμάτιο.

Γύρω ἀπὸ ἓνα τραπε-

Ὁ ἀρχαιοπώλης δέχτηκε τὸν Κουταλιανὸ καὶ τὸν ὠδήγησε σ' ἓνα ἐσωτερικὸ ἰδιαίτερο δωμάτιο.

ζάκι βρῆκε καθισμένους τὴ Σενορίτα Λαμάρεθ καὶ δύο ἀγνώστους.

—Μὲ καλέσατε ; τὴ ρώτησε.

—Ναί. Σ' ἐκάλεσα γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσωμε γιὰ τὴ βοήθεια ποὺ πρόσφερες ἰδιαιτέρως σὲ μένα, κ' ἔπειτα στὰ τρία Τ.Τ.Τ.

Ἡ Σενορίτα χαμογέλασε καὶ μ' ἓνα μολυβάκι ἔγραψε πάνω σ' ἓνα χαρτί :

Τ. Τ. Τ.

—Γιὰ κυττάχτε ; Αὐτὰ

τὰ τρία στοιχεῖα ξέν μοιάζουν μὲ κρεμάλες ;

—Ναί, πράγματι.

—Λοιπὸν, οἱ Γερμανοὶ ἔχουν κρεμάσει τρεῖς ἀπὸ τοὺς καλλίτεροὺς μας φίλους καὶ συνεργάτες τὴν

ἴδια ὥρα πάνω σὲ τρεῖς τέτοιες ἀγχόνες. Ὁρκισθήκαμε λοιπὸν, ν' ἀποτελέσωμε τὴν ὀργάνωσι τῶν τριῶν Τ.Τ.Τ. καὶ νὰ τοὺς ὑπενθυμίζωμε διὰρκῶς ὅτι καθεσκοτωμένος τους σκοτώθηκε ἕξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματός τους . . .

Τὰ τρία Τ.Τ.Τ. ἀπόψε ζητοῦν τὴ βοήθειά σας. Εἶναι ἀνάγκη ὑψίστης σημασίας νὰ βρεθῇτε αὐριο τὸ πρωτὶ στὸ Γιβραλτάρ. Πρέπει αὐριο τὸ πρωτὶ νὰ ἔχουν ἐκεῖ αὐτὸ τὸ χαρτάκι. Ἄν δὲν προφτάσωμε ὡς τίς 8 τὸ πρωτὶ νὰ τὸ παραδώσωμε, ὁ ἐχθρὸς θὰ προλάβῃ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ στενὰ ἓνα στολίσκο ἀπὸ εἴκοσι νέα ὑποβρύχια. Πρέπει, λοιπὸν, ὅπωςδῆποτε νὰ ριχτοῦν νάρκες στὸ πέρασμά τους.

—Καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ

είδοποιήσετε με τόν άσύρ-
ματο ;

— Όχι. Πρώτον γιατί
τό χαρτάκι περιέχει ένα
σχέδιον καί δευτερονύπαρ-
χει φόβος, οί δέκτες τοῦ
έχθρου νά τσακώσουν τό
μήνυμα καί νά αλλάξουν
ήμερομηνία διαβάσεως.

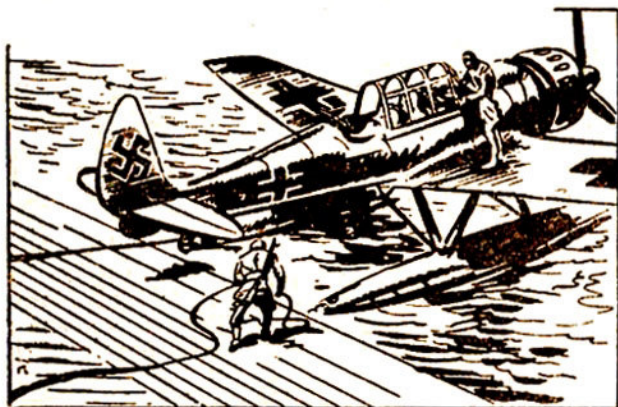
— Κατάλαβα, αλλά..πώς
θά προφτάσω νά πάω τό
δικό σας μήνυμα ;

Ή νύχτα ήταν σκοτεινή.
Ό Καπετάν Κουταλιανός
καί ή Σενορίτα Λαμάρεθ
γλυστρουσαν σον σκιές
άπό τοίχο σέ τοίχο.

— Τό τόλμημα είναι έπι-
κίνδυνο ! Τοῦ ψιθύρισε ή
Σενορίτα Λαμάρεθ.

— Άς έλπίσωμε ότι θά
τά καταφέρω.

— Έχω έμπιστοσύνη στη
Ρωμέϊκη έξυπνάδα σου.

Ό άλλος έβύθισε τήν άκρη τοῦ σωλήνος στό
τεπόζιτο τής βενζίνης τοῦ αεροπλάνου

Ή Σενορίτα Λαμάρεθ έ-
σκυψε κοί κάτι ψιθύρισεν
στόν καπετάν Κουταλιαό.

Σέ λίγο έβγαιναν μαζί
άπό τό κατάστημα τοῦ άρ-
χισιοπώλου.

Ό καπετάν Κουταλιανός
χαμογέλασε υπερήφανα.
Καί βέβαια... Είχε έμπι-
στοσύνη στόν έαυτό του,
άλλά βασιζόταν πιδ πολύ
στό Θεό. Γι αυτό πρωτοῦ
άναλάβει τήν υπόθεσι έκα-

νε τὸ σταυρό του. Αὐτὸ ποὺ πῆγαινε νὰ κάνη ἦταν ποκὺ ἐπικίνδυνο.

Εἶχαν φθάσει σ' ἓνα ἀπόμερο μέρος τῆς ἀκρογυαλιᾶς. Ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ ξάπλωσε στὴν ἀμμουδιά γιὰ νὰ μὴ διακρίνεται ἡ σκιά της. Ὁ καπετάν Κουταλιανὸς βυθίστηκε στὸ νερὸ τῆς θάλασσας καὶ κρατιόταν μὲ τὸ δεξί του χέρι ἀπὸ τὸ ξύλο μιᾶς ἐξέδρας.

Πλησίαζαν μεσάνυχτα ὅταν ἄκουσαν τὸ βόμβο ἑνὸς ἀεροπλάνου ἀπὸ πάνω τους. Τὸ ἀεροπλάνο σὲ λίγο προσθαλασσώθηκε καὶ γύρισε τὴν οὐρά του πρὸς τὴν ξύλινη ἐξέδρα. Τότε ἓνας κατέβηκε ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο καὶ ἔτρεξε πρὸς ἓνα βραχάκι.

Σὲ λίγο φάνηκε νὰ ξετυλίγη ἓνα σωλήνα. Τὴν ἄκρη τοῦ σωλήνος παρέδωσε σ' ἓναν ἄλλον, ὁ ὁποῖος τὴν βίδωσε στὸ τεπόζιτο βενζίνης τοῦ ἀεροπλάνου.

Τέτοιαν ὥρα τὰ γεφυρικά ἀεροπλάνα ἐπλησίαζαν τὴν ἀκτὴ τῆς Ταγγέρης καὶ ἀνεφοδιάζοντο μὲ βενζίνη ἀπὸ τὸ μυστικὸ τεπόζιτο ποὺ εἶχαν ἐγκαταστήσει μέσα στὰ βράχια.

Αὐτὰ τὰ ἤξερε ἡ Σενο-

ρίτα Λαμάρεθ καὶ ἐπωφελεῖτο τῶρα ἀπὸ τὴς πληροφορίας ποὺ εἶχε ἀπὸ τὸ παρελθὸν τῆς ξένης συνεργασίας της μὲ τοὺς Γερμανοὺς.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βίδωσε τὸ σωλήνα μπῆκε ξανά στὸ ἀεροπλάνο, ἐνῶ ὁ ἄλλος καθίσε στὴν ἄκρη τῆς ἐξέδρας καὶ κρέμασε τὰ πόδια του πρὸς τὴ θάλασσα. Αὐτὸ ἤθελε ὁ Κουταλιανός. Τὸν βούτηξε ἀπὸ τὰ πόδια καὶ τοῦχωσε τὸ κεφάλι μέσα στὸ νερό. Σὲ τρία λεπτά ἦταν νεκρός. Τοῦ πήρε τὴν κάσκα ποὺ φοροῦσε καὶ τὴ στολή. Τὰ φόρεσε βιασικὰ μὲς τὸ σκοτάδι καὶ πρόφτασε νὰ ἀρπάξη στὰ χέρια του τὸ σωλήνα ποὺ πετοῦσε ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο,

Ὁ Κουταλιανὸς πήγε τὸ σωλήνα πίσω στὴν κρυψώνα τοῦ βράχου, καὶ γύρισε ν' ἀνεβῇ στὸ ἀεροπλάνο. Πίσω του κολλητὰ πῆγαινε ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ. Πηδώντας ὁ Κουταλιανὸς μέσα στὴν καμπίνα, ἔπεσε πῶνω στὸν πιλότο καὶ τὰ χέρια του ἐσφίξαν τὸ λαιμὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ πῆρε τὸ τιμόνι στὰ χέρια της καὶ ὁ καπετὼν Κουταλια-

νός φόρεσε στα αυτιά του
τά ακουστικά του άσυρ-
μάτου.

Ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ
ἦταν μία καλή ἀεροπόρος.
Τὸ γερμανικὸ ἀεροπλάνο
ἐφωδιασμένο μὲ βενζίνη
ἀποθαλασσωθήκε καὶ ὑψώ-
θηκε στὸν ἀέρα.

Δὲν πῆραν τὴν εὐθεία
γιὰ τὸ Γιβραλτάρ. Ἔστρι-
ψαν νὰ περάσουν πάνω

Ἄλγερίου σὲ πολὺ μεγά-
λο ὕψος.

—Διαβίβασε αὐτὰ πού
θὰ σοῦ πῶ, εἶπε ἡ Λαμά-
ρεθ.

Ὁ Καπετὰν Κουταλια-
νὸς ἦταν πολὺ καλὸς χει-
ριστὴς τοῦ άσυρμάτου. Τὸ
ἀεροπλάνο ἦταν ἐφωδια-
σμένο μ' ἓνα τέλειο μηγά-
νημα άσυρμάτου τηλεφώ-
νου.

Ὁ καπετὰν Κουταλιανὸς φόρεσε στὰ αυτιά του
τ' ακουστικά τοῦ άσυρμάτου

ἀπὸ τὸ Ἄλγερι, γιὰ νὰ ἔ-
χουν τὸν καιρὸ νὰ συνεννο-
ηθοῦν μὲ τὰ ἀντιαεροπορι-
κὰ τοῦ Γιβραλτάρ, μὴ τοὺς
περάσουν γιὰ γερμανοὺς
καὶ τοὺς ρίξουν μὲ τὸ πυ-
ροβολικὸ τους στὴ θάλασσ-
α.

Πέρασαν πάνω ἀπὸ τὴν
ὕπεροχη αὐτὴ πόλι τοῦ

—Ζητήσατε νὰ σᾶς ἀ-
παντήσῃ τὸ Ι. Σ. Τ.

—Ἐδῶ τὸ Ι.Σ.Τ. ἀπήν-
τησε μὴ ξενικὴ φωνή.

—Πές τους εἶπε ἡ Λα-
μάρεθ πὼς ὀμιλεῖ ἡ Χίλντα.

—Ἐδῶ ὀμιλεῖ ἡ Χίλντα.

—Πολὺ χοντρή φωνὴ ἔ-
χει ἡ Χίλντα, εἶπε ἡ φωνή.

Ὁ Κουταλιανὸς χαμο-

γέλασε καὶ ἀπάντησε μόνος του :

— Ἡ Χίλντα πιλοτάρει κ' ἐγὼ ὁ Κουταλιανὸς μιῶ.

— Μοὺ τᾶκανες μούσκεμα ! Εἶπε ἀγανακτισμένη ἡ Λαμάρεθ.

— Δὲν βαρυέσαι, φώναξε ὁ Κουταλιανός. Ἔχομε δῶ πάνω πενήντα μικρὲς βόμβες βυθοῦ. Ἐν ἀνάγκη τελειώνουμε τὸ ἔργο ποὺ

ῤησε καὶ σὲ λίγα λεπτὰ ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ μὲ κάτι ἀκατάληπτα γιὰ τὸν Κουταλιανὸ λόγια εἰδοποιοῦσε τὸν ἐρχομὸ της μὲ γερμανικὸ ἀεροπλάνο.

Ἐφθασαν στὸ Γιβραλτάρ στὶς 3 μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Στὴν ἐξέδρα τοὺς ὑπεδέχθη ἓνας ἀξιωματικός ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συστήθηκε μὲ τὸν Κουταλια-

Πέρασαν πάνω ἀπὸ τὴν ὑπέροχη αὐτὴ πόλι τοῦ Ἀλγερίου σὲ μεγάλο ὕψος

ἀναλάβουμε μόνοι μας. Θὰ τοὺς ἀλλάξω τὸν ἀδόξατο. Μὲ τὸ χέρι θὰ τοὺς τίς πετῶ.

— Κάνε ὅτι σοῦ λέω, φώναξε ἡ Σενορίτα, κινδυνεύουμε νὰ καοῦμε στὸν ἀέρα. Εἰδοποιησέ τους πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ μιλήσουμε μὲ τὰ Τ.Τ.Τ.

Ὁ Κουταλιανὸς ὑπεχώ-

νὸ τοὺς ἔφερε μὲ τ' αὐτοκίνητό του μέσα στὸ φρούριο τοῦ Γιβραλτάρ.

Ἡ Σενορίτα Λαμάρεθ συνομίλησε μὲ τὸν Κυβερνήτη τοῦ Γιβραλτάρ, ἐνῶ ὁ Κουταλιανὸς ἔπινε τὸ κονιάκ του θυμωμένος ποὺ δὲν τὸν ἄφηναν νὰ κανονίσει ὡς τὸ τέλος τὴν ὑπόθεσι μόνος του.

Στὸ προσεχές : Ὁ Καπετὰν Κουταλιανὸς Ἐκδικητής.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ
ΜΑΚΟΚΟ

ΤΡΙΑ ΜΕΡΟΝΥΧΤΑ πολемоῦσε νά γλυτώσῃ ἀπὸ τῇ φλυαρία ἑνὸς ὑψηλοῦ ἐπισκέπτου τοῦ ὁ βασιλιάς Μακόκο.

Πρὸ πέντε ἐτῶν ἕνας Γάλλος ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνήσεως ἦρθε νά ἐξερευνήσῃ ἓνα μέρος τοῦ Κόγκο καὶ νά μελετήσῃ τίς διαθέσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν φυλάρχων Μακόκο.

Τότε ὁ Γάλλος τοῦ εἶχε χάριση ἓνα ψηλὸ καπέλλο καὶ μιὰ πίπα. Ὁ Μακόκο φόρεσε στὸ κεφάλι του τὸ ψηλὸ καπέλλο, τυλίχτηκε μὲ κάτι μεταξωτοὺς ταφτάδες γιὰ νά στολίσῃ τὸ γυμνὸ κορμί του καὶ κάθητε σὲ μιὰ πολυθρόνα ξύλινη.

Πέραν τούτου, ὅμως, δὲν δέχτηκε τίποτ' ἄλλο. Ὅσα ἄλλα παλαιὰ ροῦχα παντελόνια καὶ σακκῆκια τὰ δώρισε στοὺς ὑπηκόους του οἱ ὁποῖοι ὅταν τὰ φόρεσαν ἔμοιζαν σὰν μασκαράδες ἀποκρηάτικοι.

Δὲν ἔδωσε τελικὴ ἀπάντησι συνεργασίας μὲ τὸ Γάλλο ἀπεσταλμένο ὁ ὁποῖος ἔφυγε ἀπογοητευμένος.

Ἔστερα, ὅμως, ἀπὸ πέντε χρόνια τὸν ξαναθυμήθηκαν καὶ τοῦστειλαν κάποιον ἄλλο πιὸ πονηρό, πιὸ ἱκανὸ γιὰ νά τὸν πείσῃ. Αὐτὸς ἔκανε τὸν ἔμπορο.

Εἶχε φέρεи δικό του καράβι στὴ Σαγκατάγκα κ' ἔβαλε μεσολαβητὴ τὸ Νίκο τὸ Μπακλώρη νά τοῦ τελειώσῃ τὴ δουλειά.

Ὁ Μπακλώρης σὰς ἔξυπνος Ρωμηὸς ποῦ ἦτανε συνεν-

νοήθηκε προηγουμένως με τὸν Βασιλιά Μακόκο νὰ τοῦ στεί-
λῃ ὅλους τοὺς μαῦρους του νὰ δουλέψουν γιὰ τὸ φόρτωμα
τοῦ καραβιοῦ τοῦ Γάλλου.

Οἱ μαῦροι τοῦ Βασιλιά Μακόκο, καλοπέρασαν. Ἐφα-
γαν, ἤπιαν καὶ ἀναπαύθηκαν κάτω ἀπὸ τὰ ποραπήγματα
τοῦ Μπακλώρη στὴ Σαγκατάγκο.

Σκοπὸς τοῦ Γάλλου, ὅμως, ἦταν ἄλλος. Νὰ πόρῃ καὶ
τὸ χρυσάφι τοῦ Μακόκο.

ΥΤΟ ΤΟ ΜΥΡΙΣΤΗΚΕ ὁ Μπακλώ-
ρης καὶ εἰδοποίησε τὸν Μακόκο.

Γι' αὐτὸ ὁ Βασιλιάς Μακόκο
κρατοῦσε τρία μερόνυχτα τὸν Γάλ-
λο στὴ σκηνή του καὶ ὑπέφερε τὴν
φλυορία του μόνο καὶ μόνο ὥς ποῦ
νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειά του τὴν
ὁποία εἶχε ἀνεθέσῃ στὸν Ταρζάν.

Μόνο στὸν Ταρζάν εἶχε ἐμπι-
στοσύνη καὶ ὅταν τὸν κόλεσε τὴν πρώτη νύχτα κρυφὰ ἀπὸ
τὸν Γάλλο, ἔξω ἀπὸ τὴν καλύβα του, μέσα στὸ σκοτάδι
τοῦ εἶπε :

— Ταρζάν, σοῦ ἐμπιστεύομαι τὸ μυστικὸ μου. Τὸ χρυσά-
φι τῆς Ζοῦγκλας δὲν εἶναι ἐκεῖ ποῦ νομίζεις ἀλλὰ στὴ σπη-
λιά τοῦ μεγάλου θηρίου.

Μεγάλο θηρίο ἀποκαλοῦσε ὁ Μακόκο τὸ δεινόσαυρο.
Ἕνα θηρίο προϊστορικό, ἑκατὸ φορές πιο ὀγκῶδες ἀπὸ ἔ-
ναν ἄνθρωπο.

— Πρέπει — συνέχισε ὁ Μακόκο — τὰ διώξεις ἀπὸ κεῖ
τὸ θηρίο κ' ἵ νὰ σκεπάσῃς τὴ σπηλιά με βράχους καὶ με χώ-
μας. Γιατὶ μοῦ φαίνεται πῶς κάποιος προδότης μαῦρος ἀπὸ
τὴ Ζοῦγκλα μας, τοῦ πρόδωσε τὸ μυστικόν. Αὐτὸς ὁ Γάλλος
ἂν δεῖ ὅτι δὲν θὰ καταφέρῃ νὰ με πείσῃ θὰ πάῃ μόνος του
νὰ βρῇ τὸ χρυσάφι μου. Καὶ θὰ τὸ βρῇ, γιατί ἔχει ὄπλα με
φωτιᾶς καὶ θὰ σκοτώσῃ τὸ μεγάλο θηρίο.

« Τρέξε, λοιπόν, νὰ κρύψῃς τὴ σπηλιά. Ἐγὼ θὰ τὸν κρα-
τήσω ἐδῶ ὅσο μπορῶ με ὑποσχέσεις καὶ στὸ τέλος θὰ τοῦ
ἀρνηθῶ. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἔχω μήνυμά σου ὅτι ἡ δουλειὰ
τελείωσε.

—Θάθελα κάποιον γιά συντροφιά, εἶπε ὁ Ταρζάν.

—Ὅποιον κι' ἂν πάρης θά μάθῃ τὸ μυστικὸ καὶ τοὺς φοβᾶμαι τοὺς μαύρους χωριανούς μου. Γίνονται προδότες με μιά μπουκάλα πιστό.

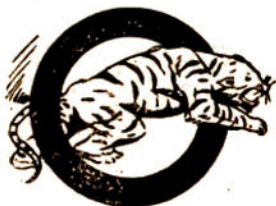
—Αὐτὸν ποὺ θά πάρω μαζί μου δὲν θά εἶναι μαῦρος.

—Ποιὸν θά πάρης ;

—Τὸν Ρωμιό, τὸ Νίκο Μπακλῶρη !

—Αὐτόν... μάλιστα ! Πρεσέχετε, ὅμως, ἀπὸ τὸ θηρίο.

Ὁ Ταρζάν ἔδωσε τὸ χέρι του στοὺς Βασιλιά Μακόκο καὶ ὑποσχέθηκε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ με μεγάλη μυστικότητα.

ΤΑΝ Ο ΤΑΡΖΑΝ χώρησε ἀπὸ τὸ Βασιλιά Μακόκο ἔτρεξε νὰ βρῇ τὸ Νίκο Μπακλῶρη. Ἐφθάσε νύχτα στὴ Σαγκατάγκα, τοῦ ἐξήγησε τὸ σκεπὸ τῆς ἐπισκέψεώς του, κι' ὅτι ἤρθε νὰ τὸν πάρῃ νύχτα γιά νὰ μὴ τοὺς δεῖ κανεὶς ὅταν θά φύγουν.

Ὁ Μπακλῶρης ἐδέχθη γιά

δύο λόγους :

Πρῶτον γιά νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν Ταρζάν στοὺς δύσκολο ἔργο του καὶ δεῦτερον γιά νὰ δῇ κι' αὐτὸς τὸ χρυσάφι αὐτοῦ τοῦ Βασιλιά Μακόκο.

Ἔτσι ξεκίνησαν νύχτα. Ὁ Μπακλῶρης γιά νὰ γίνῃ ἀγνώριστος γδύθηκε κι' αὐτὸς σὰν τὸν Ταρζάν κι' ἔδεσε μόνο στὴ μέση του μιά διπλὴ φυσιγγιοθήκη με σφαῖρες, καὶ δύο πιστόλια. Ὁ Ταρζάν εἶχε στὸν ὦμο του τὸ τόξο με τὰ βέλη, στὴ μέση δεμένο τὸ μαχαίρι του καὶ στοὺς χεῖρες μιά λόγχη.

Ἡ αὐγὴ τοὺς βρῆκε μέσα στὸ δάσος καθὼς κατευθύνοντο πρὸς τὴν σπηλιὰ τοῦ χρυσοῦ.

Ὁ Ταρζάν ἐπείνασε, ἀνέβηκε σ' ἕνα ψηλὸ δέντρο καὶ χτύπησε ἀπὸ ψηλὰ μὲ τὸ τόξο του ἕνα πολὺ μικρὸ ζαρκαδάκι ποὺ περνοῦσε καὶ μερικὰ ἀγριοπερίστερα.

Τὰνδαραν, τὰψησαν σὲ μιὰ πρόχειρη φωτιά καὶ ἔφαγαν.

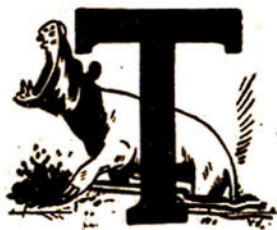
Ὁ Ταρζάν κρέμασε τὸ τομαράκι τοῦ ζαρκαδιοῦ στὴν πλάτη του καὶ ξεκίνησαν πάλι γιὰ τὴ σπηλιὰ τοῦ χρυσοῦ.

Ξαφνικὰ ὅμως ἐκεῖ ποὺ προχωροῦσαν ἀκουσαν ἕνα πυροβολισμό !

Κρύφτηκαν πίσω ἀπὸ ἕνα τεράστιο δέντρο τῆς Ζούγκλας νὰ δοῦν ποιὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ πυροβολοῦσε.

Ἀπὸ τὴν πρώτη ὅμως στιγμὴ κατάλαβαν ὅτι ὁ Γάλλος εἶχε παραβρεῖ τὴν συμφωνία του μὲ τὸ Βασιλιά Μακόκο καὶ ὅτι ἐδῶ ἐκεῖνος ἔκανε πῶς μιλοῦσε νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν μαῦρο Φύλαρχο, εἶχε στείλει ἀνθρώπους του ἀπὸ τὸ καράβι νὰ πάρουν τὸ χρυσάφι.

— Ἀπὸ δὴν δὲν μπορούμε νὰ δοῦμε, εἶπε ὁ Ταρζάν.

ΟΤΕ ὁ Μπακλῶρης μὲ τὸν Ταρζάν, ἀνέβηκαν σ' ἕνα ψηλὸ δέντρο. Ἀπὸ κεῖ μπόρεσαν νὰ δοῦν.

Καὶ εἶδαν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἄλλου μ' ἕνα μακρὸ ὄπλο νὰ πυροβολῇ ἕνα μεγάλο ἀγριόγατο ποὺ εἶχε βρεθῇ μπροστά του. Ὁ Ἀγριόγατος ὅμως τοῦ ξέφυγε καὶ ἀνέβηκε σ'

ἕνα δέντρο.

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βαστοῦσε τὸ ὄπλο, ἔχασε ξαφνικὰ τὸν ἀγριόγατο ἀπὸ μπροστά του καὶ ξένιασε; ἀλλὰ ὥς ποὺ νὰ κάνῃ μερικὰ βήματα ἐδέχθη ἀπὸ πάνω ἀπὸ ἕνα δέντρο

την επίθεσι τοῦ ἀγριόγατος στὸ σβέρκο καὶ τὸν κατεξέσχισε.

—Τί θὰ κάνουμε τώρα ; ἐρώτησε ὁ Ταρζάν τὸν Μπακλώρη.

—Τίποτα ! Δὲν εἴμαστε φίλοι του. Αὐτὸς εἶναι ὕπουλος ἐχθρὸς τῆς Ζούγκλας. Θὰ συνεχίσουμε τὸ δρόμο μας.

—Θὰ ὑπάρχουν δμως κι' ἄλλοι σунτροφοὶ του.

—“Ἄς τὸν βροῦν αὐτοὶ κι' ἂν προφτάσουν ἄς τὸν θάψουν Πράγματι ἔπειτα ἀπὸ λίγο εἶδαν ἄλλους δύο μὲ τουφέκια νὰ τρέφουν πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὁ ἀγριόγατος συνέχιζε τὸ αἰμοβόρο ἔργο του.

Δύο πυροβολισμοὶ ἀκούστηκαν καὶ ὁ ἀγριόγατος ἔπese νεκρὸς.

Τότε οἱ σунτροφοὶ τοῦ πρώτου ἐπλησίασαν, ἔσκαψαν ἓνα λάκκο καὶ ἔθαψαν τὸν νεκρὸ σунτροφὸ τους.

Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Μπακλώρης ἀπὸ τὴν κρύπτη τους, τοὺς ἄκουσαν νὰ λένε :

—Λές νὰ ἔχουμε καὶ μεῖς τὴν ἴδια τύχη μὲ τὸν σунτροφὸ μας ; “Ἀσχημα κάναμε ποὺ δεχτήκαμε νὰ ἐρευνήσουμε ἐκείνη τὴν καταραμένη σπηλιά τοῦ χρυσοῦ. Ἐχω μιὰ ἰδέα: Νὰ γυρίσουμε πίσω.

—“Ἄ, ἐγὼ δὲν γυρίζω. Ἡ λέξι χρυσὸς μὲ γαργαλᾷ. Θὰ γεμίσω ποτὶ τὴ τσέπη μου ἀπὸ χρυσάφι κ' ἔπειτα θὰ φύγω. Δὲν ἤρθα στὴ Ζούγκλα γιὰ περίπατο.

Καὶ ξεκίνησαν φωνάζοντας :

—Καμποῦ ! Καμποῦ !

Καμποῦ ἦταν ὁ μαῦρος, ὁ προδότης τῆς Ζούγκλας ὁ ὁποῖος ὡδηγοῦσε τώρα τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Γάλλου πρὸς τὴ σπηλιά τοῦ χρυσοῦ.

Δὲν πέρασαν παρὰ λίγα λεπτά καὶ ὁ Καμποῦ ἐμφανίστηκε τρέχοντας.

—Ποῦ ἤσουνα ;

Ὁ Καμποῦ κυττοῖσε τριγύρω του σὰν ν' ἀναζητοῖσε τὸν τρίτο καὶ ἀπάντησε :

—Πῆγα νὰ βοῶ καμμιά φωνηὰ πουλῶν νὰ μαζέψω μερικά αὐγά.

—Καὶ στ' ἀναμεταξὺ ἄφησες τὸν φίλο μας μόνο του νὰ τὸν φάη ἓνας ἀγριόγατος.

—Καὶ ποῦ εἶναι τώρα ;

ΟΙ δυο άντρες τῷ ἔδειξαν τὸν σκεπασμένο λάκκο.
Ὁ Καμποῦ ἔμεινε σκεπτικός. Ἔπειτα μурμουρίσε :
—Αὐτό κακό... πολὺ κακό.

Ἀλλὰ οἱ δυο λευκοὶ βιοζόντουσαν καὶ τὸν ἐρώτησαν :

—Πόσο μακρὰ εἶναι ἀπὸ δῶ ἡ σπηλιά ;

—Τρεῖς νύχτες, εἶπε ὁ μαῦρος.

Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Μπακλώρης κατάλαβαν τώρα ὅτι ὁ μαῦρος σὰν προληπτικός ποὺ ἦταν θεώρησε γιὰ κακὸ οἰωνὸ τὸν θάνατο τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς λευκοὺς καὶ γύρευε τώρα νὰ τοὺς ἀπογοητεύσῃ νὰ γυρίσουν πίσω.

—Πῶς ; τρεῖς νύχτες ; Μὰ ἐσὺ δὲν μὲς εἶπες ὅτι αὔριο τὸ πρωῒ θὰ εἴμαστε στὴ σπηλιά τοῦ χρυσοῦ :

—Δὲν θὰ καταλάβετε καλὰ. Αὔριο πρωῒ θὰ δοῦμε ἀπὸ τὸ

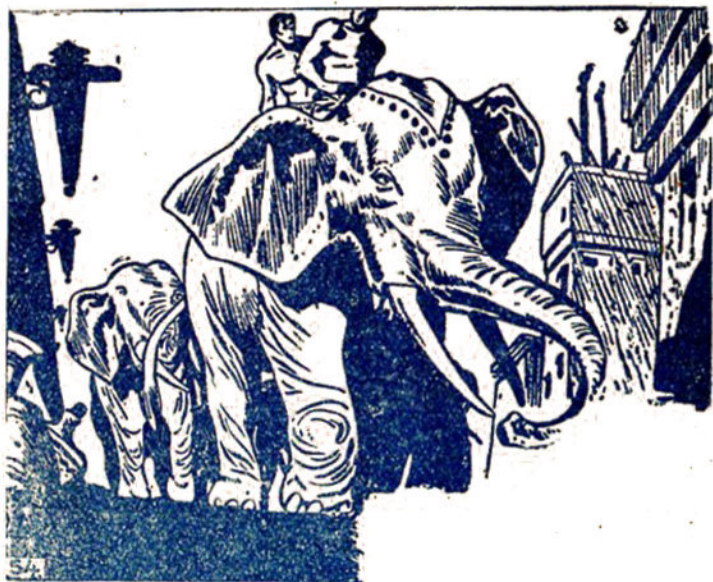

Κάτω ἀπὸ τὰ ὑπόστεγα τοῦ Μπακλώρη οἱ μαῦροι καθόντουσαν εὐτυχισμένοι μετὰ τὸ πλούσιο φαῖ ποὺ τοὺς ἔδινε ὁ Γάλλος γιὰ νὰ τοῦ κουβαλοῦν τὰ πράγματα στὸ καράβι του.

βουνὸ τὴν ἔρημη πολιτεία μὲ τὰ τεῖχη πίσω ἀπὸ τὴ ὁποία, στὴ χαραδρα βρίσκεται ἡ σπηλιά.

Οἱ δυο ἄνδρες ἀπογοητευμένοι κάθισαν σὲ κάτι πέτρες καὶ σκούπιζαν τὸν ἰρῶτα τους.

Τρεῖς νύχτες ! Τρεῖς νύχτες ἀνάμεσα στὰ θηρία.

Καθάλλα στον έλέφαντα Ταντόρ, ό Ταρζάν και ό Μπακλώρης περνούσαν μέσα από τὰ έρείπια μιὰς έρημης άρχαίας πολιτείας.

"Όσο τó συλλογιζόντουσαν πιανόταν ή άναπνοή του και τὰ πόδια τούς έτρεμαν.

Τί νά κάνουν ;

Αυτό συλλογιζόντουσαν όταν πλάϊ τους άκούοθηκε ένας ισχυρός βρυχηθμός λιονταριοϋ. Ξεπετάχθηκαν. έντρομοι και σήκωσαν τὰ δπλα.

Ό μαϋρος Καμποϋ τούς έγκατέλειψε και άρχισε νά τρέχη σάν δαιμονισμένος.

Τότε ό Ταρζάν παρ' όλο πού ό Μπακλώρης, προσπαθοϋσε νά τόν πείση νά μὴν άνακατευθῇ στην ύπόθεσί τους έβγαλε μία κραυγή.

— Ααααααούααα.

Τό λιοντάρι σταμάτησε και κύτταζε άρίστερά, δεξιά. Κινδύνευε δμως από τὰ δπλα των δύο λευκών. Τότε ό Ταρ-

ζάν αρπάζοντας ένα σχοινόκλαδο τινάχθηκε στον αέρα και πήδησε μπροστά τους.

Από το φόβο τους τα δπλα έκπυρσοκρότησαν στον αέρα και το λιοντάρι μούγγριζε.

Αλλά ο Ταρζάν τούς άρπαξε τα δπλα και τα πέταξε πέρα. Έπειτα πλησίασε το λιοντάρι, το χείδισε στο κεφάλι, κάτι το μурμουούρισε στ' αúτι και το λιοντάρι βγάζοντας ένα τελευταίο βρυχηθμό άρχισε να τρέχει πρός το βάθος τής Ζούγκλας.

—Τί θέλεται εδώ, τούς έρώτησε ο Ταρζάν.

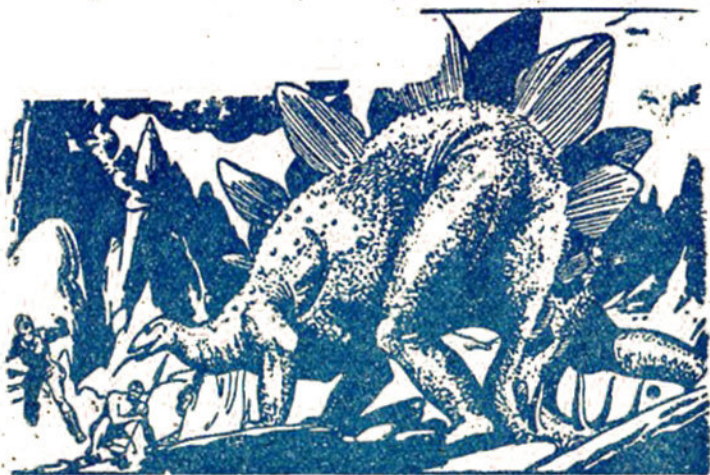
Έκεινοι τόν κύτταζαν σαν βουβοί. Πρώτη φορά τόν έβλεπαν. Ο Μπακλώρης δέν παρουσιάστηκε.

—Δέν βλέπετε ότι ο μαύρος σάς πρόδωσε και σάς έγκατέλειψε ανάμεσα στα θηρία ; Πηγαίνετε, φύγετε πριν σάς καταβροχθίσουν τα θηρία.

—Και από ποú να πάμε ;

Τότε ο Ταρζάν τούς έδειξε ένα μονοπάτι και τούς ειπε :

—Τραβάτε ίσα από δω. Το μονοπάτι θά σάς βγάλη ίσα

Μόλις έμπήκαν στο άνοιγμα τής σπηλιάς ο Ταρζάν και ο Μπακλώρης αντίκρυσαν ένα πελώριο προϊστορικό θηρίο.

στο χωριό του Βασιλιᾶ Μακόκο. Ἀφηγηθῆτε σ' αὐτόν τὴν ἱστορία σας καὶ ἑκεῖνος θὰ σᾶς καταλάβῃ καὶ θὰ σᾶς προστατέψῃ. Ἀλλὰ... πρὸ παντός ἄλλου τὴν ἀλήθεια. Ποιὸς σᾶς ἔστειλε, ποῦ πηγαίνετε, μὲ ποιὸν εἴσαστε καὶ τὰ λοιπὰ. Αὐτὸς τότε θὰ σᾶς προστατέψῃ καὶ θὰ σᾶς κἀνὴ πλούσιους. Καὶ νὰ τοῦ πῆτε ἐπίσης πὼς αὐριο βράδυ θὰ πάω καὶ ἐγὼ νὰ τὸν βρῶ.

Ἔτσι ἔφυγαν οἱ δύο λευκοὶ περίτρομοι.

—Ξεχάσατε τὰ ὄπλα σας, τοῦ εἶπε ὁ Ταρζάν.

Ἐγύρισαν, τὰ πῆραν καὶ ἐξηφανίσθησαν.

* *

—Λοιπὸν ; Τί λές ἐσὺ Μπακλῶρη ;

—Ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ μὲ ξεπέρασες στὴν ἐξυπνάδα.

Ὁ Ταρζάν ἄρχισε νὰ γελά. Ξεσφινκὰ ὁμῶς σταμάτησε ἀπότομα τὸ γέλιο του.

—Τί συμβαίνει Ταρζάν ;

—Ἄκουσα ἓνα σφύριγμα.

—Ἀνθρώπων ;

—Ὅχι, τοῦ Ταντόρ.

—Τοῦ ἐλέφαντα ;

—Καὶ πὼς σὲ μυρίστηκε καὶ τρέχει πρὸς τὰ ἐδῶ.

—Κι ὅπως φαίνεται δὲν εἶναι μόνος. Φέρνει καὶ παρέα. Τὸν εἶδοποίησα μὲ τὸ λιοντάρι τὸ Νούμα νὰ ἔλθῃ.

—Τί νὰ τὸν κἀνης ;

—Νὰ καβαλλήσωμε καὶ νὰ πᾶμε πιὸ γρήγορα καὶ πιὸ ξεκούραστα.

—Εἶσαι σπουδαῖος, Ταρζάν !

ΚΑΒΑΛΛΑ στὸν ἐλέφαντα Ταντόρ ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Μπακλῶρης προχωροῦσαν τώρα ἡσυχοὶ πρὸς τὴν ἀρχαία πολιτεία, τῆς ὁποίας μόνον τὰ ἐρείπια εἶχαν μείνει.

Στὸ δρόμο του; ἦσαν βέβαιοι πὼς δὲν θαῦρισκαν πιὰ κανένα ἐμπόδιο.

Καὶ ὁμῶς μόλις ἐνύχτωσε μιὰ νέα περιπολία ἀπὸ τρεῖς ἄνδρες τοῦ Γάλλου ἀπεσταλμένου συναντήθηκε μὲ τοὺς ἐλέφαντας.

Οι τρεις Γάλλοι επρότειναν τα δπλα τους για να χτυπήσουν τον ελέφντα Ταντόρ και τὸ παιδί του πὸ τὸν σὺ-νώδευε.

Μιά κραυγή, ὅμως, τοῦ Ταρζάν τοὺς σταμάτησε.

— Ἢ σὰς ἔκανε τὸ ζῶον πὸ θέλετε νὰ τὸ χτυπήσετε;

— Καὶ ποιὸς εἶσαι σὺ, πὸ ἀνακατεύεσαι σὲ δουλειές μας;

Ὁ Ταρζάν ἔνιωσε τὸ αἷμα του ν' ἀνεβαίνει σὲ κεφάλι

**Ὁ Ταρζάν ἀνέβηκε σ' ἓνα δέντρο καὶ σκό-
τωσε ἀπὸ μακριὰ μὲ τὸ τόξο του μερικά ἀ-
γριοπερίστερα κ' ἓνα ζαρκαδάκι.**

του. Αὐτὸς πὸ ἀπέφευγε νὰ κοκομεταχειρισθῇ ἓναν λευκὸ
τὴ στιγμὴ ἐκείνη θὰ διέπραττε ἔγκλημα.

Συγκρατῆθηκε, ὅμως καὶ τοὺς εἶπε:

— Πηγαίνετε στὴ δουλειά σας καὶ νὰ μὴ τὰ βάζετε μὲ
τὰ ζῶα τῆς ζούγκλας γιατί θὰ βρῆτε τὸ μπελά σας.

— Χαχαχά! ἀκούστηκε τὸ γέλιο ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν ὁ
ὁποῖος δίχως νὰ διστάσῃ ἐπυροβόλησε καὶ χτύπησε τὸ
παιδί τοῦ Ταντόρ ξυστὰ στὴ ράχι.

Ὁ μικρὸς ἐλέφας εἶχε τόσο χοντρὸ πετοὶ πὸ τὴ σφαί-
ρα δὲν τὴν ἔνιωσε οὔτε γιὰ τοῖμπημα. Ὁ πυροβολισμὸς
ὅμως τὸν ξάφνιασε ὅπως ξάφνιασε καὶ τὸν Ταντόρ. Καὶ

σηκώνοντας την προβοσκίδα του έβγαλε ένα τόσο δυνατό σφύρισμα που έκανε τους τρεις λευκούς να τὰ χάσουν.

Τὸ σφύριγμα όμως ήταν συνθηματικό γὰ τὸν μικρόν ἐλέφαντα καὶ μέσα σὲ λίγα λεπτά δύο ἀγέλες ἀπὸ ἐλέφαντες μ' ἐπὶ κεφαλῇ τῇ μητέρα τοῦ μικροῦ ἐλέφαντα φάνηκαν νὰ προβάλουν μέσα ἀπὸ τὴ ζούγκλα.

Ὁ Ταρζάν μὲ κάτι ποὺ ψιθύρισε στὸν Ταντόρ τὸν ἔκανε νὰ παραμερίσει. Ὁ μικρὸς ἀκολούθησε τὸν Ταντόρ. Ἔτσι τὸ πεδίο ἦταν ἐλεύθερο.

Ὁρμητικοὶ καὶ ἀγριεμένοι ἐπέπεσαν οἱ ἐλέφαντες ἐναντίον τῶν τριῶν λευκῶν; οἱ ὁποῖοι νόμιζαν πὼς θὰ σωθοῦν πυροβολοῦντες.

Ἀλλὰ οἱ σφαῖρες δὲν τρυποῦσαν τοὺς ἐλέφαντες. Τὸ πετοῖ τους ἦταν σκληρὸ καὶ δὲν τὸ διαπερνοῦσε ἡ σφαῖρα.

Τότε συνέβη κάτι τὸ πολὺ τρομερό. Μὲ τὶς προβοσκίδες τοὺς οἱ ἐλέφαντες ἐτύλιξαν τοὺς τρεῖς κακοὺς αὐτοῦς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐτίναξαν μακριὰ σὰν καρπούζια.

Ἔπεσαν, όμως, ἐ τέτοια δύναμι στὸ ἔδαφος ποὺ ἔμειναν στὸν τόπο νεκροὶ χωρὶς νὰ προφτάσουν νὰ βγάλουν λέξι.

— Τάθελαν καὶ τᾶπαθαν, εἶπε ὁ Μπακλώρης.

— Naί, ἀλλὰ εἶναι κρῖμα, εἶπε ὁ Ταρζάν. Τρεῖς ἀνθρώποι σκοτώθηκαν.

— Τρεῖς ἀνθρώποι ποὺ θὰ ἔκαναν μεγάλο κακὸ σὲ ρᾶς καὶ στὰ ζῶα τῆς Ζούγκλας μὲ τὰ δῦλα τους.

ΠΕΙΤΑ ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο μὲ τὴ μορφὴ σκυθρωπὴ καὶ τὴν ψυχὴ λυπημένη ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Μπακλώρης, ἔφησαν τὸν Ταντόρ νὰ προχωρήσῃ μέσα στὴ νύχτα.

Ὁ Ταντόρ ἤξερε καλὰ τὸ δρόμο.

Ὁ Ταρζάν, κάτι τοῦ εἶχε ψιθυρίσεις στ' αὐτί, καὶ ὁ μέγας αὐτὸς ἐλέφας, περπατοῦσε τώρα γρήγορα καὶ σταθερά.

Δὲν εἶχε ἀκόμη ξημερώσει διὰν μῆκαν ἀνάμεσα στὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πολιτείας.

Εἶχε ἔρθει πολλές φορές σ' αὐτὸ τὸ μέρος ὁ Ταρζάν. Ὁ Μπακλώρης όμως δὲν τὸ ἤξερε καὶ ἀποθαύμαζε τὴν ἀρχαία ἀρχιτεκτονική.

—'Ασφαλώς αυτή η πολιτεία θ' ανήκε άλλοτε σέ Αιγυπτίους.

Και σκέφτηκε :

«Πόσα πράγματα αλήθεια δέν ξέρουν ακόμα οί εύρωπαϊοί. Τί θησαυροί κρύβονται μέσα σ' αυτά τὰ έρείπια».

Περπάτησαν ακόμη μιὰ ώρα και έφθασαν μπροστά σέ ένα βουνό στο όποιο είχε μέν μιὰ τρύπα για είσοδο κάποιας σπηλιάς, ή σπηλιά όμως αυτή στο βάθος της ήταν ανοιχτή από πάνω σάν πλατεία.

Ο Ταρζν και ό Μπακλώρης κατέβηκαν από τόν έλέφαντα και προχώρησαν προς τό άνοιγμα τής σπηλιάς.

Πρώτος έμπήκε ό Ταρζάν, αλλά καθώς προχώρησε άντκρουσε στη μέση τής μεγάλης πλατείας τής σπηλιάς ένα τεράστιο θηρίο έκató φορές πιό μεγάλο άπ' αυτόν.

Αυτός, λοιπόν, ήταν ό δεινόσαυρος που φύλαγε τό χρυσάφι του βασιλιά Μακόκο ;

Και πώς θά μπορούσε νά έξολοθρεύση ένα τέτοιο θηρίο ;

Τί έντύπωση θά έκανε στους εύρωπαίους άν ένα τέτοιο μετεφέρετο στο Λονδίον.

Τέτοια πράγματα όμως ήταν άδύνατα γιατί δέν ύπήρχε καράβι πρώτα-πρώτα που θά χωρούσε ένα τέτοιο θηρίο.

'Αλλά τί σκεπτόταν τέτοια πράγματα ;

Μέ μιὰ λόγχη που κρατούσε στά χέρια του πώς θά μπορούσε νά έκτοπίση ή νά διώξη από κεί αυτό τό τέρας ;

Σέ λίγο ήρθε κοντά του και ό Μπακλώρης.

—Τί θά γίνη τώρα ; 'Ερώτησε ό Ταρζάν.

—Μία λύσις ύπάρχει : Νά τό σκοιώσουμε.

—Μέ τη λόγχη μου ;

—'Οχι μέ τὰ πιστόλια μου.

Και γυρίζοντας προς τόν Ταρζάν του είπε :

—Ξέρω, Ταρζάν, ότι αγαπάς όλα τὰ ζώα. Αυτό όμως δέν πρέπει νά ανήκει στη σημερινή μας εποχή γιατί είναι πολύ επικίνδυνο. Πρέπει, λοιπόν, νά σκοτωθή και θά άνσλάβω έγώ νά συνδέσω τὰ κοκκαλά του νά τὰ στείλωμε σέ κανένα Μουσείο.

Τό θηρίο τούς κύτταζε σάν κουνούπια από μακριά. Ούτε καταδεχόταν νά τούς πλησιάση. "Ισως μ' ένα άπλό φύσημα του θά μπορούσε νά τούς κάνη πέρα. 'Ο Μπακλώρης όμως παρετήρησε ότι τό μεγαθήριο δέν ήταν και τόσο εύκλινητο και τὰ μάτια του ήταν προς τὰ έμπρός.

"Εβγαλε, λοιπόν τὰ πιστόλια του χώθηκε στα πλευρά του και σημάδεψε μέ τὰ δυό πιστόλια του στην καρδιά του από κάτω. Μία άπάνω στην άλλη έφευγαν οί σφαίρες.

Τό μεγαθήριο έβγαλε μιὰ κραυγή κ' έπεσε σάν ένας μονόκοματος δγκος χάμω.

—Αυτό ήταν, φώναξε ό Μπακλώρης.

'Αλλά δέν ήταν αυτό. Γιατί τό είδαν νά ξανασηκώνεται και νά κάνη σάν τρελλό περιστροφικές κινήσεις.

Ἄλλιμονο ἂν ἀγγιζε ἕναν ἀπὸ τοὺς δυὸ ἢ πνοή του ποὺ ἐβγαζε σὰν βροχή τὸ αἷμα.

Εἶχαν ζαρῶσει στὴ γωνιά τῆς σπηλιάς, ὡς ποὺ τέλειῶς τὸ μεγαθήριο ἐξαντλημέ-ο σωρίσθηκε.

—Καὶ τῶρ· ἐμπρός γιὰ τὸ χρυσόφι τοῦ Βασιλιά Μακόκο, εἶπε ὁ Μπακλώρης. Καλὸ φύλακα εἶχε τοποθετήσει στὸ θησουρὸ του.

Γύρω ἀπὸ τὴν πλατεῖα ὑπῆρχαν πολλὲς τρύπες. Μέσα

Με μεγάλη ἐκπληξι ὁ Ταρζάν ἔδειχνε τώρα στὸ φίλο του τὸ Μπακλώρη γὰ ἀμύθητα πλούτη ποὺ θρискόντουσαν μέσα σ' αὐτὴ τὴ σπηλιά. Ὅγκοι καὶ χύμα ὁ χρυσὸς λαμκοκοπούσε στὰ μάτια τους.

σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς χώθηκε ὁ Ταρζάν ἐνῶ ὁ Μπακλώρης ἔψαχνε τὶς ἄλλες.

Τότε τὰ μάτια του θόμπωσαν. Βράχια, χῶμα χαλίκι ἦσαν κίτρινα καὶ γυάλιζαν ἐκθαμβωτικὰ στὸν ἥλιο ποὺ ἐβγαίνει.

—Μπακλώρη, φώναξε ὁ Ταρζάν. Ἐδῶ βρίσκεται τὸ χρυσάφι.

Πράγματι, ἔπειτα ἀπὸ λίγο ὁ Μπακλώρης ἔμπαινε κι' αὐτὸς στὴ χρυσοφόρο σπηλιά.

Ἄν εἶχαν ὅλ' αὐτὸ τὸ χρυσάφι στὴν Εὐρώπῃ θὰ ἀγόραζαν ὅλον τὸν κόσμον. Γι' αὐτὸ οἱ Γάλλοι κολόπιαναν τὸν Βασιλιά Μακόκο.

Ο ΜΠΑΚΛΩΡΗΣ κουβάλησε όσο χρυσό μπορούσε στον έλεφαντα. "Επειτα με πέτρες και με χώμα έφραξαν καλά την τρύπα, ώστε να γίνει άθραυτη. "Ετσι έκρύφθη ο χρυσός του Βασιλιά Μακόκο την νύχτα της 1-δίας ημέρας επέστρεψιν στο χωριό του Μακόκο.

— "Η άποστολή σου έξετελέσθη, του είπαν. "Οποιος κι' αν πάη εκεί θα του είναι αδύνατον πιά να ανακαλύψη σε ποιό μέρος βρίσκεται ο χρυσός.

Ο Βασιλιάς Μακόκο ευχολόγησε τον Ταρζάν κ' έδωσε τότε τό Γάλλο από την καλύβα του όταν έμαθε μάλιστα πόσο ύπουλα του φέρθηκε στέλνοντας κρυφά από αυτόν, να του πάρη τον χρυσό.

"Απ' όλη όμως τη δουλειά αυτή ο ποιό κερδισμένος βγήκε ο Νίκος Μπακλώρης γιατί μετέφερε στη Σαγκατάγκα περί τὰ έκαστὲ κοιλὰ χρυσάφι.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ που θα κυκλοφορήση την ΤΡΙΤΗ θα διαβάσετε ένα άριστούργημα περιπετειάς: Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΥΣ ΝΙΑΜ-ΝΙΑΜ

Έκείνοι που κέρδισαν τὰ 4 είσιτήρια του Κινηματογράφου :

1) Κων/νος Καρουνάκης, 2) Γ. Φώσκολος, 3) Δ. Τσακατούρας και 4) Εύρ. Τρυβίζα.

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

της εβδομάδος 26|3—2|4|1951

ΤΙΤΑΝΙΑ : ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΥΧΤΕΣ (Έγχρωμον)
με τούς ΜΑΡΙΑ ΜΟΝΤΕΖ—ΤΖΩΝ ΧΩΛΛ—ΣΑΜΠΟΥ

ΟΡΦΕΥΣ : ΤΟ ΦΙΛΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ
(Έγχρωμον) της Μέιρο Γκόλντμουν
με τον νέον διάσημο τενόρο ΜΑΡΙΟ ΛΑΝΤΣΑ
την ΚΑΘΡΙΝ ΓΚΡΕΪ—ΖΟΝ, τον ΧΟΣΕ ΙΤΟΥΡΜΠΙ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ : Η νέα Έλληνική ταινία
ΕΣΠΕΡΟΣ : Η ΛΥΚΑΙΚΑ
ΜΑΞΙΜ : Άλέκ. Κατσέλη—Ανδ. Ζησιμάτος

ΠΑΛΛΑΣ : Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΩΝ ΦΟΡΣΑ—ΥΤ
(Έγχρωμον—της Μέιρο Γκόλντμουν)
με τούς ΕΡΟΛ ΦΛΥΝ—ΓΚΡΗΡ
ΓΚΑΡΣΟΝ—ΓΟΥΩΛΤΕΡ ΠΙΤΖΟΝ

ΤΕΡΜΙΤΑΙ

●
ΤΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ
ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
●

ΜΕΤΑΞΥ τῶν διαφόρων ἐντόμων ποὺ ὑπάρχουν στὴ Ζούγκλα εἶναι καὶ τὰ μυρμήγκια. Ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία μυρμη-

κιῶν, ἀλλὰ τὸ πιὸ μεγάλο σὲ μέγεθος καὶ τὸ πιὸ σαρκόβορο εἶναι τὸ «μπασικανέ». Αὐτὰ δὲν νοιάζονται οὔτε γιὰ φωλιά, οὔτε γιὰ ἐναποθήκευσι. Ὅτι βροῦν τὸ τρῶνε ἐπὶ τόπον, Ἀκόμα καὶ οἱ ἐλέφαντες, οἱ γορίλλαι φοβοῦνται τὰ τσιμπήματά τους καὶ φεύγουν ἅμα τὰ δοῦν κ' ἐρχονται κατὰ χιλιάδας εἰς παράταξιν.

Ἐνα ἄλλο μυρμήγκι κόκκινο τὸ «ντισούγκον», σιλλέγεται ἀπὸ τοὺς Παχουίνους, τοὺς Ἀγρίους καὶ παρασκευάζεται ὡς σοῦπα.

Ὑπάρχει ὅμως μεγάλῃ ἀφθονία «Τερμιτῶν», οἱ ὁποῖοι φτιάχνουν τὶς φωλιές τους πάνω ἀπὸ τὴ γῆ σὰν οὐρανοξύστες, ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα. Αὐτὰ τὰ σπίτια ποὺ βλέπετε διαιροῦνται μέσα σὲ κατοικίες καὶ ἀποθήκες. Ἀντίπαλοι τῶν «Τερμιτῶν» εἶναι τὰ «μπασικανέ». Ὅταν συναντηθοῦν ἀρχίζει ὁ ἄγριος πόλεμος μεταξύ τους μέχρι τελικῆς ἐξοντώσεως. Ἡ θηλυκὴ «Τερμίτη» γεννᾷ 80.000 αὐγὰ τὴν ἡμέρα. Φαντασθῆτε, λοιπόν, τί πληθώρα μυρμηγκιῶν ὑπάρχει στὴ Ζούγκλα.

Ο ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΣ

ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

— 2ον —

Οι κακοποιοί παρακολουθοῦν τὸν Λόντον

Μόλις βγήκεν ἀπὸ τὴν παλαιστικὴν σάλα, ὁ Τζίμ Λόντος, οἱ τρεῖς κακοποιοὶ Τόμμυ, Ζιάκομπυ καὶ Γιόχαν τὸν παρακολουθοῦν χωρὶς νὰ φαίνωνται. Ὁ Λόντος βαδίζει μόνος του γιατί ὁ μάνατζέρ του καὶ ὁ Τόφαλος πήγανε νὰ ἐπιθεωρήσουν τὴν παλαίστρα στὴν Ἀρένα τοῦ Σικάγου ὅπου θὰ γίνη τὸ μεγάλο μάτς. Ἡ ἐπιθεώρησι αὐτὴ ἦταν ἀναγκαία ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἀνακαλύψανε κάποτε κάτω ἀπὸ τὴν παλαίστρα ὅπου θὰ πάλαιναν ὁ Ἕλληνας πρωτοπαλαιστής μὲ τὸν Λιθουανὸν Ποτζέλλο, μὲ τὸ μαλλιαρὸ σὰν ἀρκοῦδα κορμί, μιὰ ὥρολογιακὴ βόμβα ποὺ θάστελνε στὸν ἄλλο κόσμο παλαιστάς καὶ θεατάς. Ἐκ τῶν ὑσιτέρων ἐξακριβώθηκε ὅτι τὴν ὥρολογιακὴν αὐτὴν βόμβαν ποὺ θὰ ἔσκαζε δυὸ ὥρες μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐτοποθετήθησαν οἱ ἀντίπαλοι ὀργανωταὶ τῆς Ἀρένας τοῦ Σικάγου μὲ σκοπὸν ν' ἀρχίσουν τοὺς ἐκβιασμοὺς εἰς βάρος των καὶ ν' ἀναγκάσουν τὸν φίλαθλον κόσμον νὰ προτιμᾷ τὴν ἀρένα «Τζῶν Χάρολντ οφ δι Μίτσιγκαν» ποὺ διηύθηγε ὁ περιβόητος γκάγκστερ Ἀλ Καπόνε.

Ὁ Τόμμυ ποὺ εἶχε διαρκῶς τὸ βλέμμα του καρφωμένο στὸν Λόντο ποὺ προχωροῦσεν ἀδιάφορος γιὰ τὸ ξενοδοχεῖον «Κρυστάλ» ὅπου διέμενεν ρώτησε τὸ Ζιάκομπυ.

— Ὁ Ρωμηὸς θὰ προβάλῃ ἀντίσπασιν; Τί νομίζεις; Θὰ χορσιαστῇ νὰ δουλέψωμε πιστόλι ἢ θὰ δεχθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν παρέα τοῦ Κάλαχαν. Στ' ἀλήθεια εἶμαι πολὺ περιέργος.

Ὁ Γιόχαν τοῦ ὧς τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἔμενε σιωπηλός, ἐπρότεινε νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ τὴν Ἑλεονώρα, τὴν γνωστὴν χορεύτρια μὲ τὸ φιδίσιο κορμί ποὺ ἐχόρευε καὶ τραγουδοῦσε στὸ γνωστὸ μπάρ τὸ «Λευκὸ ἄστρο».

— Ἡ Ἑλεονώρα ἐξήγησε - θὰ τὸν φέρῃ βόλτα καὶ πιθανὸν τὸ ψάρι νὰ τσιμπήσῃ τὸ δόλωμα. Τὶ λὲς ἐσὶ Ζιά-

κομπυ : Συμφωνεῖς ; "Ετσι θὰ κερδίσωμε καιρὸ καὶ ἔξοδα.
"Ο Πολωνὸς κακοποιὸς σκέφτηκε λίγο, ἔξυσε τὸ φαλακρὸ
του κρανιο καὶ εἶπε :

— Δὲν εἶναι καὶ ἄσχημη ἡ ἰδέα σου, μὰ πρέπει νὰ τὴν
ἐγκρίνῃ καὶ ὁ Κάλαχαν πού ἔχει ἀναλάβῃ τὴν ἀπαγωγὴν.
Δικὸς του λογαριασμός....

"Εν τῷ μεταξὺ ὁ Λόντος μῆλκε σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πρόχειρα
ἀμερικανικά μπάρ πού λειτουργοῦν σὲ κάθε πόλι καὶ προ-
σφέρουν λογῆς λογῆς ποτά, γιὰ νὰ πιῇ ἓνα ζεστό γάλα.

Οἱ τρεῖς γκαγκσιερς κάθισαν δίπλα του καὶ παρήγγει-
λαν τρία οὐίσκι. Σιωπηλοί, προσεκτικοὶ καὶ ἀμίλητοι.

Τὸ γκαρσόνι ἐτοιμαζόταν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελία
ὅταν ἀκούσθηκε τὸ συνθηματικό, παρατεταμένο σφύριγμα
μᾶς ἀστυνομικῆς περιπόλου.

Πέ-τε ἀστυφύλακες μὲ κράνη καὶ μὲ περὶώτορα προ-
τεταμένα εἰσώρμησαν εἰς τὸ μπάρ.

— Τὰ χέρια ψηλά καὶ μὴ κινηθεῖ κανεὶς ἀπὸ τὴ θέσι
του, φώναξαν.

"Ο Τζιμ Λόντος ἀτάραχος συνέχισε νὰ πίνῃ τὸ γάλα
του ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν διαταγὴ τῆς ἀστυνομικῆς περι-
πόλου πού δὲν τὸν ἐνδιέφερε γιατί ἦταν παράνομη καὶ ἡ
διαταγὴ τῆς ἀκατανόητη.

— Γιατί δὲν πειθαρχῆς στὶς διαταγές μας ; τὸν ἐρώ-
τησαν οἱ ἀστυνομικοί.

"Ο Λόντος, χιμογέλασε συγκαταβατικά.

— Να πειθαρχήσω σὲ κάτι πού δὲν μὲ ἀφορᾷ ; Νὰ ση-
κώσω τὰ χέρια ; Μὰ ἂν σηκώσω τὰ χέρια μου θὰ εἶναι
πολὺ ἐπικίνδυνον γιὰ σᾶς γιατί δὲν ἐφαρμόξετε τὴν σι-
γμὴν αὐτὴν τὸ νόμον.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀγρίεψαν μὲ ἀπάντησίν του.

"Εμπρός ! "Εμπρός, φώναξαν ὠργισμένοι, τὰ χαρτιά
σου, τὴν ταυτότητά σου.

"Ο Λόντος ἀτάραχος εἶπε. κυτιώντας καὶ τοῦς πέντε
στὰ μάτια.

— Ζέρετε ποιὸς εἰμι ; Μονάχα σὲ κακοποιοῦς μιλάνε
ἔτσι. Γιαυτὸ δὲν σᾶς δείχνω τὰ χαρτιά μου. "Αρνοῦμαι.
"Εμπρός πάμε στὸ τμήμα.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πλυσίωσε ἀγριεμένος:

— Ἐμπρός, ἐπανελαβε, σήκωσε τὰ χέρια νὰ σοῦ γίνη ἡ σωματικὴ ἐρευνα. Ἐκτελῶ τὸ καθήκον μου. .

Ἐγὼ εἶμαι ὁ Τζιμ Λόντος, ἀλήντησεν ἥσυχά, ὁ παιλαιστής, καὶ θεωρῶ ντροπὴ καὶ ὄνειδος νὰ ὑπακούω σὲ μιὰ προσβλητικὴ διαταγὴ ποὺ ἀφορᾷ καὶ ἔμπορεῖ νὰ ἐφαρμύζεται μονάχα σὲ κακοποιοὺς καὶ σὲ γκάγκστερς.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ δὲν ἤξεραν τὸν παγκόσμιον ὄσπον ἐπέμειναν νὰ ὑπακούσῃ. Ἀλλωστε ἀντιῆλξαν κρυφὰ βλέμματα. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν κίβλας τραβήξε τὸ λαστιχένιο τοῦ γκλομπ νὰ τὸν χτυπήσῃ στὸ κεφάλι.

Ὁ Λόντος δὲν ἔχυσε καιρὸ.

Τὴν ἴδια στιγμὴ οἱ τρεῖς κακοποιοὶ στὸ μᾶρ μετεκινήθησαν ὑποπτα καὶ ἐπλησίασαν τὸν Λόντον. Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς περιπόλου ξαναζήτησε τὴν ταυτότητα τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ.

— Γιατί τὴ θέλετε; Τί σᾶς χρειάζεται; Ξαναρώτησε μὲ ἀπλότητα καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν του ὁ Τζιμ Λόντος.

— Γιατί σὲ θεωροῦμεν ὑποπτον, ξαναεῖπεν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς, γιὰυτό...

Ὁ Τζιμ χαμογέλασε.

— Ξέρετε ποῖος εἶμαι. Μίλησε μὲ τὴν ἴδια ἀταξίαν.

Οἱ περίεργοι ἀστυνομικοὶ τὸν περικύκλωσαν σὺν κατὰ νὰ περιμέναν.

Μὰ ὁ Λόντος ποὺ ἀντιλήφθη τὴν σινηνοθεσίαν ἐσηκώθηκεν ἀμέσως ἀστραπιαία καὶ κυττάζοντάς τοὺς στὰ μάτια αὐστηρα τοὺς εἶπε μὲ αὐτηρότητα ποὺ δὲν δεχόταν ἀντίρρησην:

— Εἶμαι ὁ Τζιμ Λόντος, καὶ αὐτὸ φθάνει νομίζω!

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀστυνομικὸς ἄπλωσε τὸ χεῖρ του στὸν ὄμο τοῦ ἑλληγος μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ μ' ἓνα ἀστραπιαῖο κόλλο ὁ Λόντος τὸν βούτηξε σὺν σπικρόξυλον ἀπὸ τὴν μέση, τὸν ὕψωσε στ' αἰσαλένια του μπράτσα καὶ τὸν βροντοχτύπησε στὰ κεφάλια τῶν ἄλλωνῶν ποὺ ἔπαθαν συμφορὰς καὶ νίκες! Ὁ Τζιμ ἔκανε νὰ τραβήξῃ τὸ πιστόλι του μὰ ὁ Λόντος μὲ μιὰ κλωτσιὰ στὸ σαγόνι τὸν ἔστειλε πέντε μέτρα μακριά. Οἱ δυὸ ἄλλοι κινήθηκαν

ἀπειλητικά, μὰ κι' αὐτοὶ τὴν πάθανε τὸ ἴδιο ὥσπου νὰ πῆς κίμινο ! Ὁ Τζίμ βούτηξε τὸν Πολωνὸ Ζιάκομπυ καὶ μὲ τρομερὴ δύναμι τὸν ἔσπρωξεν ἐναντίον τοῦ Γιόχαν πού προσπαθοῦσε νὰ τὸν κτυπήσῃ μὲ τὴ λαβὴ τοῦ περιστροφικοῦ του στὸ κεφάλι. Ἡ σύγκρουσις τῶν δύο κακοποιῶν ἦταν φοβερή ! Τὰ μπροστινά τους δόντια τσακιστήκανε κι' οἱ μύτες τους ἔσταζαν αἷμα. Ὁ Τζίμ ἐπωφεληθεὶς ἀπὸ τὸ σαματὶ καὶ ἀπὸ τὸν πανικὸ πού ἐδημιουργήθη ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ σταματώντας τὸ πρῶτο ταξί πού βρέθηκε μπροστά του, ἀπομακρύνθηκεν ἀπὸ τὸ ὑποπτικέντρο. Ἀργότερα πληροφορήθηκε πὼς οἱ πέντε ἀστυνομικοὶ ἦταν ψεύτικοι καὶ στὴν πραγματικότητά μέλη τῆς συμμορίας τοῦ Σίκατ καὶ τοῦ Ρόζεμπεργκ. Ὁ σκοπὸς τους ἦταν νὰ λαβωθῇ στὸ σκηνοθετημένο κανυᾶ, νὰ ματαιωθῇ τὸ μάτς πού καθώριζεν ἡ Παλαιστίνη Ὁμοσπονδία γιὰ τὶς 30 Ἰουνίου καὶ τὴν ἄλλη μέρα νὰ γράψουν οἱ φιλικὲς ἐφημερίδες τοῦ γερμανοῦ παγκοσμίου πρωτοπαλαιστοῦ πὼς ὁ Ἕλλην πρωτοπαλαιστῆς φοβάται καὶ ἀποφεύγει τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀδαμαντοκόλλητη ζώνη.

Ὁ Λόντος πέφτει στὰ νύχια τῶν γκάγκστερς

Χωρὶς νὰ λάβῃ καθόλου ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ Τζίμ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ μπάρ συνέχισε καὶ τὴν ἐπομένη, πού εἶχαν καθορίσει οἱ γκάγκστερς ὡς ἡμέρα ἀπογωγῆς του, τὴν προπὸνῃσίν του εἰς τὴν «Σάλα τῶν Σπόρ».

Ὁ μάνατζερ τοῦ Κόντος καὶ ὁ προπονητὴς του, ὁ Ὀλυμπιονίκης Τόφαλος, τὸν ἔκαναν προσεκτικὸ ὅταν τοὺς ἀφηγῆθῃ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ μπάρ.

— Τὸ νοῦ σου Τζίμ, τοῦ σύστησεν ὁ πολύπειρος Κόντος. Οἱ γνωστοὶ κακοποιοὶ πού περιβάλλουν τὸν Σίκατ θὰ ἐπιδιώξουν νὰ ματαιώσουν τὸ μάτς. Αὐτὸ γράφουν ἄλλωστε καὶ δυὸ φιλικὲς τους ἐφημερίδες, ἡ «Νταίηλυ Κρόνικλ» καὶ τὸ «Τσικάγο Νιούς». Γιὰ κύτταξε.

Καὶ ὁ μάνατζερ τοῦ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴ τσέπη του δυὸ ἡμερήσια φύλλα τοῦ Σικάγου πού ἐδημοσίευσαν εἰς τὴν πρώτην σελίδα των τὰ ἐξῆς καταπληκτικά :

«Πληροφοροῦμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ὁ διαφημιζόμενος διὰ τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, 30 Ἰουνίου, μέγας

παλαιστικὸς ἀγὼν διὰ τὸ παγκόσμιον παλαιστικὸν πρῶτά-
θλημα καὶ τὴν ἀδαμαντοκόλλητη ζώνην τῆς Ὅμοσπον-
δίας, πιθανὸν νὰ ματαιωθῇ διότι ὁ Ἕλλην διεκδικητὴς τοῦ
τίτλου Τζιμ Λόντος ἐκβιάζει τοὺς ὁργανωτὰς καὶ ζητεῖ
γὰρ μποῦρσαν 3000 δολλάρια ἀντὶ τῶν 1800 ποὺ εἶχε συμ-
φωνήσῃ ὅταν ὑπεγράφη τὸ συμβόλαιον. Ἐὰν ἀληθεύει ἡ
πληροφορία, καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀληθεύῃ, ἐπειδὴ ὁ
Λόντος εἶναι ρωμηός, καὶ ὅλοι οἱ ρωμηοὶ εἶναι στρεψόδι-
κοι καὶ (ἐδῶ ὑπῆρχε μιὰ βαρυτάτη ὕβριστικὴ φρᾶσις
διὰ τὸν Ἕλληνα Ἀδωνιν) γιαντὸ ἡ Παλαιστικὴ Ὅμοσπον-
δία θὰ πρέπει νὰ διαγράψῃ τὸν Λόντον ἀπὸ τῆς δυνάμει
τῆς καὶ νὰ ὀρίσῃ τὸν Τζὸς Μαξίμ ὡς πρῶτον διεκδικητὴν
τοῦ παγκοσμίου τίτλου ποὺ κατέχει ἀπὸ τριετίας ὁ ἀήτη-
τος πρωτοπαλαιστής Ριχάρδος Σίκατ».

Ὁ Τόφαλος δάγκωσε τὰ χεῖλη του ἀπὸ ἀγανάκτησιν
κι' ὁ Λόντος γλώμιασε μονομιᾶς. Τὰ μάτια του θόλω-

ΠΡΟΣΟΧΗ !

ΠΡΟΣΟΧΗ !

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ

“ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ,”

Λόγῳ παντελοῦς ἐλλείψεως δημοσιογραφικοῦ χάρ-
του ἀναγκάζεται μετὰ λύπης τῆς νὰ σᾶς ἀναγγεῖλῃ
τὴν προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκδόσεώς μας.

Τόσον ἡ μεγάλη κυκλοφορία, ὅσον καὶ ἡ οἰκονο-
μικὴ εὐρωστία τοῦ περιοδικοῦ μας μᾶς εἶχε δώσει τὸ
θάρρος νὰ σᾶς δώσωμεν ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἰς ἐμφάνισιν
καὶ εἰς περιεχόμενον καὶ ἐλπίζαμε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ
παρουσιάσωμεν ἐκπλήξεις καὶ νὰ σᾶς χαρίσωμεν ἕνα
ἐντελὸς πρωτότυπον στὸ εἶδος τοῦ περιοδικόν.

Δυστυχῶς δὲν ἐπεριμέναμε ποτὲ ὅτι θὰ παρουσιά-
ζετο τοιαύτη ἔλειψις χάρτου.

Τὸ περιοδικόν μας, λοιπόν, δὲν κλείνει. Σταματᾷ
προσωρινῶς τὴν ἐκδοσὶν του καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ οἱ
μόλις δεῖτε ὅτι ἐπανεκδίδεται θὰ ἐπανεέλθετε φανατι-
κώτεροι καὶ πλέον ὀρμητικοὶ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ
μονάδικου περιοδικοῦ εἰς τὸ εἶδος του, ποὺ σᾶς χά-
ρισε τόσες εὐχάριστες, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμες στιγμῆς.

Ἡ Διεύθυνσις

σαν από τη λύπη και την όργη του.

— Πολύ προσβλητικό γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ ὄνομα αὐτὸ τὸ δημοσίευμα αὐτό, μετριοφροῖνε, πρέπει νὰ δώσωμε μίαν ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν στίς κακοήθειες. Δὲν μπορεῖ. Στὴν ἀνάγκην θὰ διαμαρτυρηθοῦμε στὴν Ὁμοσπονδίαν.

Ὁ Κόντος τὸν συγκράτησεν.

— Ὁχι Τζίμ παιδί μου. Δὲν θὰ μπορέσωμεν νὰ κάνωμεν τίποτε μὲ τὰ νεῦρα. Τὴν ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν, ποὺ λές θὰ τὴ δώσης ἐσὺ ὁ ἴδιος τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, στὴν ἀρένα τοῦ Σικάγου, ὅταν βροντοχτυλήσης στὸ καναβάτσο τὸν ἀχρεῖο αὐτὸ γερμαναρά ποὺ αὐτοδιαφημίζεται καὶ πληρώνει τὰ φύλλα γιὰ νὰ γράφουν ἀθλιότητες.

Ὁ Τόφαλος συμφώνησε μὲ τὴν παρατήρησιν κι' ὁ Τζίμ ἔμεινε συλλογισμένος.

— Μὴ συλλογιζέσαι Τζίμ. Εἶσαι στὴ μεγαλείτερη σου φόρμα κι' ὁ κόσμος θὰ μείνῃ κατάπληκτος καὶ μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ἀπὸ θαυμασμόν ὃ αν περιστρέψεις μὲ θνέλλωδη ταχύτητα τὸν Γερμαναρά πᾶνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σου. Τὸ ἀεροπλανικὸ σου εἶναι ἀριστούργημα. Μονάχα πὺν ἀπόψε κι, αὔριον πρέπει νὰ κάμῃς δίαιτα καὶ νὰ κοιμηθῇς γρήγορα. Τ' ἀκοῦς ;

(Ἀκολουθεῖ)

4 Εἰσιτήρια δωρεάν Κινηματογράφων, ἑβδομαδιαίως

Εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁνοματὶνυμον

Διεύθυνσις :

ΣΚΟΥΡΑΣ ΦΙΛΜΣ Α.Ε.

**Παρουσιάζει αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα
στοὺς κάτωθι κινηματογράφους :**

ΡΕΞ : Ο ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ (ἐγχρωμον)
μὲ τοὺς ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ—ΑΛΙΝΤΑ ΒΑΛΛΙ
ΚΛΩΝΤ ΡΑΪΣ—ΟΣΚΑΡ ΟΜΟΛΚΑ

ΑΤΤΙΚΟΝ : ΑΓΑΠΗΣΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΜΟΥ
μὲ τοὺς ΛΙΖΑΜΠΕΘ ΣΚΩΤ—ΡΟΜΠΕΡΤ ΚΑΜΙΝΓΚΣ

ΠΑΝΘΕΟΝ : ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΠΡΟΣΤΑΖΕΙ μὲ τοὺς
ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΓΟΥ-ΙΝΤΜΑΡΚ—ΑΙΝΤΑ ΝΤΑΡΝΕΛ

ΑΣΤΥ : ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΩΛΙΝΑΣ
μὲ τοὺς ΜΠΕΤΤΥ ΧΑΤΤΟΝ—ΤΖΩΝ ΛΑΝΤ

Τὰ καλλίτερα ἔργα τῆς ἑβδομάδος 26)3—2)4)1951

ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΠΙΝΟΥΝ ΑΙΜΑ

Οί νυχτερίδες, ώς γνωστόν, είναι από τὰ πιό ἀποκρουστικά ζῶα. Στὴ Νότιο Ἀμερικὴ ὁμως θεωροῦνται ἐπὶ πλέον καὶ ἐπικίνδυνες γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν πρόκειται φυσικά, γιὰ τὶς ἡμερες νυχτερίδες, ποὺ ξέρομε καὶ ποὺ βγαίνουν ὅταν σουρουπώνη. Οἱ νυχτερίδες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἔχουν μέγεθος κόττας καὶ τὰ φτερά τους, ὅταν εἶναι ἀνοιγμένα. φτάνουν σὲ μῆκος 60 ἔως 70 πόντων. Φτερουγίζουν ἀδιάκοπα μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας καὶ εἶναι μεγάλη ἀπειλὴ γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ὁδοιπόρου ποὺ ἀναγκάζεται νὰ διανυκτερεύσῃ στὸ ὕπαιθρο.

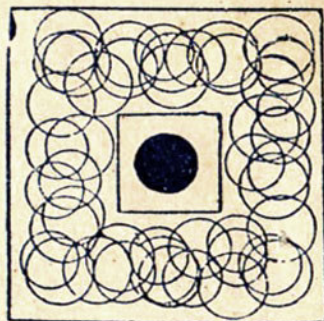
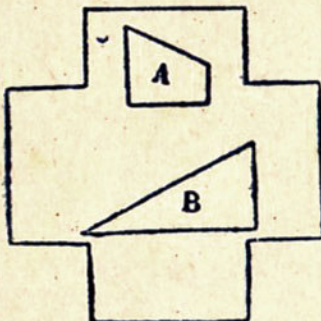
Οἱ νυχτερίδες αὐτὲς εἶναι γνωστὲς μὲ τὸ ὄνομα Βαμπίρ, ὑπάρχουν ἀφθονες στὶς τροπικὲς χώρες καὶ στὴ Νότιο Ἀμερικὴ Τὴν ἡμέρα κοιμοῦνται ἐπάνω σὲ κλαδιὰ μεγάλων δένδρων καὶ σὲ μέρη ἥσυχια καὶ σκοτεινὰ. Ἀλλοίμονο ὁμως στὸν ἄτυχο ὁδοιπόρο ποὺ ἡ κούρασι θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ζητήσῃ ἀνάπαυσι κάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ δέντρα! Θὰ κοιμηθῇ γιὰ νὰ μὴν ξυπνήσῃ ποτὲ πιά. Σὲ διάστημα μιᾶς μόνον ὥρας ἡ νυχτερίδα θὰ τοῦ ρουφήξῃ ὅλο το το αἷμα καὶ θὰ ἀφήσῃ τὸ ἄψυχο σῶμα τοῦ τροφῇ στὰ σαρκοφάγα ζῶα. Ὅταν χοτάσῃ πιά ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ θύματός της, ἀνεβαίνει πάλι στὴν κρύπτη της καὶ ἀπ' ἐκεῖ παραμονεύει γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ σὲ νέα θύματά της καὶ νὰ τοὺς ρουφήξῃ μὲ ἡδονὴ τὸ αἷμα.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092]38
Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης: ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45
*Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3
*Υπεύθ. Τυπογραφείου: Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Άριθ. 10.—Για μεγάλους—
ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Άριθ. 10.—Για μικρούς
ΟΙ ΚΥΚΛΟΙ

Στην εικόνα μας υπάρχουν τριών ειδών σχήματα. Το σχήμα Α, το σχήμα Β και ένα σταυρός. Μπορείτε, σείς, με 4 σχήματα Α, με 4 σχήματα Β και με τόν σταυρό που υπάρχει να φτιάσετε ένα τετράγωνο ;

Μέσα σ' αυτή την εικόνα υπάρχουν πάρα πολλοί κύκλοι. Οι κύκλοι είναι άλλοι μεγάλοι κι' άλλοι μικροί. Μπορείτε να μάς πείτε πόσοι κύκλοι υπάρχουν στο σχέδιο της διαστάσεως του μαύρου κύκλου ;

Όροι συμμετοχής :

- 1) Πάσα λύσις πρέπει να γράφεται σέ ξεχωριστό χαρτί.
- 2) Πάσα λύσις πρέπει να συνοδεύεται με το δελτίον συμμετοχής για τούς ΜΕΓΑΛΟΥΣ ή για τούς ΜΙΚΡΟΥΣ.
- 3) Για οικονομία μπορείτε να στέλνετε τις λύσεις ανά δύο ή τρεις.

ΒΡΑΒΕΙΑ : ΕΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟ — ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ — ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΙΑΡΚΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ — ΜΙΑ ΜΠΑΛΛΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ — ΜΙΑ ΦΑΝΕΛΛΑ ΤΕΡΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΟΚΤΩ ΤΣΙΤΕΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α 9

Όν]μον

Όδός Άρ.

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β 9

Όν]μον

Όδός Άρ.

Πόλις